

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ผลของวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง กับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านตามแผนการสอนปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านตามแผนการสอนปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) แผนการสอนต่าง ๆ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และรวบรวมข้อมูล ความรู้ ทฤษฎี จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เลือกตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยวิธีการเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้โรงเรียนบ้านดงขุข (ดงขุขวิทยาคาร) สำนักงานการศึกษาอำเภอชนแดน จ. เพชรบูรณ์ ตัวอย่างประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 ให้ตัวอย่างประชากรทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียน (pre-test) แล้วนำคะแนนของนักเรียนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันมาจับคู่ (match by pair) ได้จำนวน 30 คู่ เพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (pre-post test) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน

4. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ และแบบวัดความเข้าใจในการอ่าน ไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลการศึกษ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรจริง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยงตรง ระดับความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และความเหมาะสมของสำนวนภาษาของแผนการสอน ก่อนนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรจริง

5. สร้างแผนการสอนวิธีการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง และแผนการสอนปกติ อย่างละ 18 แผน และบทอ่าน

6. นำแผนการสอน และบทอ่าน ไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย และด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรจริง จำนวน 30 คน เพื่อความเหมาะสมของสำนวนภาษา ก่อนนำไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรจริง

7. ผู้วิจัยทดสอบตัวอย่างประชากร ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ จำนวน 50 ข้อ เพื่อทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

8. ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกลุ่มละ 18 แผน โดยใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน วันละ 1 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 3 คาบ ๆ ละ 20 นาที จำนวน 54 คาบเท่ากัน

9. เมื่อสอนครบตามกำหนดการสอนแล้ว ทดสอบหลังการเรียน(post-test) ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจชุดเดิม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

10. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

10.1 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย เพื่อความเข้าใจของนักเรียนแต่ละกลุ่ม มาหาคะแนนเฉลี่ย($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

10.2 หาค่าความแตกต่างของคะแนน เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ก่อน และหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่ตัวอย่างประชากรมีความสัมพันธ์กัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

11. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยเสนอเป็นตาราง และความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้แผนการสอนปกติ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบความเข้าใจในการอ่าน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้แผนการสอนปกติ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทดสอบความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้แผนการสอนปกติ หลังการทดลองทั้งสองกลุ่มสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนที่ต่างกัน มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยแตกต่างกัน เมื่อทำการทดสอบหาค่าของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง กับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามแผนการสอนปกติ ด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test) โดยที่คะแนนเฉลี่ย (x) ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ประชากรร้อยละ 33 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองสูง ส่วนนักเรียนร้อยละ 24 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า ก็จะมี ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองต่ำ ทำนองเดียวกัน Feather (1979), Bandura (1982, 1986) และ Schunk (1985) ได้ให้แนวคิดว่าการที่บุคคลทำงานแล้วประสบความสำเร็จจะทำให้บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ และจะรู้จักพัฒนาความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงานจะรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ เมื่อจะต้องตัดสินใจว่าคุณมีความสามารถในการทำงานนั้น ๆ หรือไม่ จะทำให้คาดหวังว่าคุณมีความสามารถในการทำพฤติกรรมนั้นต่ำ สำหรับในเรื่องความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการเรียน จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของผู้เรียน สำหรับกรณีหลังนั้นตรงกับผลการวิจัยของ สิริวรรณ อิศกุล (2528) และ ษนิษฐา สุวรรณนิศย์ (2533)

3. จากการสอบถามนักเรียนที่ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแต่ละครั้ง ว่ารู้สึกภูมิใจที่ทำได้ตามความคาดหวังหรือไม่ นักเรียนร้อยละ 33 มีความคิด ว่ารู้สึกเฉย ๆ เพราะว่าบางครั้งคะแนนที่ได้นั้นไม่ได้มาจากความสามารถของตนเองเพียง อย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับความง่ายของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านด้วย เมื่อผู้วิจัยถามว่าทำไมบางครั้งถึงประเมินความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง ทำไมไม่ประเมินในระดับสูงขึ้น นักเรียนมีความคิดว่าไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองอาจจะพบกับแบบทดสอบ

ที่ยากขึ้นกว่าเดิม และไม่อาจจะพบกับความผิดหวังเมื่อทำไม่ได้ตามที่คาดหวังไว้ ซึ่ง Feather (1959a; 1959b; 1963c) และ Weiner (1979) กล่าวว่า บุคคลจะประเมินสาเหตุของความล้มเหลวหรือความสำเร็จในการทำงานจากองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความสามารถของตนเอง ความยากง่ายของงาน ความพยายามในการทำงานนั้น โชคชะตา และความสนใจในเรื่องราวที่ชอบ ทำให้เมื่อนักเรียนประเมินความสามารถของตนจึงประเมินในระดับต่ำกว่าความเป็นจริง เพราะคิดว่าขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย ความคาดหวังจะเพิ่มมากขึ้นหลังจากประสบผลสำเร็จ และลดลงหลังจากประสบความล้มเหลว ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของแรงจูงใจและการควบคุมแรงจูงใจทั้งภายนอกและภายใน

4. การที่ครูเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนนั้น Feather (1979) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ครูเป็นผู้ที่นักเรียนไว้วางใจ สามารถลดความกระวนกระวายใจในการเรียนของเด็กได้ ครูจึงมีส่วนกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนเองออกมาให้ได้มากที่สุด อ้างกับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางคนไม่กล้าที่จะตั้งความคาดหวังหรือประเมินความสามารถของตนเองสูงกว่าที่ตั้งไว้ เพราะกลัวการผิดหวัง ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงได้กระตุ้นให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง การเรียนรู้สามารถนำประสบการณ์เดิมมาแก้ไข ปรับปรุงหรือนำมาเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หรือบางคนจะรู้สึกผิดหวังเมื่อทำไม่ได้ตามความคาดหวังตามที่ได้ประเมินไว้ นักเรียนร้อยละ 17 มีความรู้สึกท้อแท้ใจ จึงไม่อาจประเมินความสามารถของตนเองให้สูงกว่าที่ได้ประเมินไว้ อย่างไรก็ตามในการเรียนรู้ครั้งต่อไป นักเรียนทั้งหมดมีความต้องการที่จะทราบว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใดและต้องการทราบว่าคะแนนในการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้น จะเป็นไปตามที่ประเมินไว้หรือไม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนได้รวบรวมข้อมูลจากครูแล้ว นำมาประเมินความสามารถของตนเองว่าจะทำได้ตามความคาดหวังของตนเองทุกครั้งหรือไม่ ซึ่งนับว่าเป็นประเด็นที่น่าจะได้ทำการศึกษาต่อไป

5. นักเรียนร้อยละ 53 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้มีความวิตกกังวล เก่งว่าจะทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านได้ไม่ตรงตามเป้าหมายที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอแนะในการเรียนการสอนตอนต้น ๆ ว่า การเรียนการสอนวิธีนี้เป็นการศึกษาฝึกฝนเพื่อให้นักเรียนได้ทราบและยอมรับในความสามารถของตนเอง มีความเชื่อมั่นในการทำงานแต่ละครั้งว่าจะสามารถทำได้ และมีความพยายามสูงที่จะทำงานให้สำเร็จได้ สำหรับเรื่องนี้ Feather (1979) เสนอแนวคิดว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อความคาดหวังของบุคคล ดังนั้นครูควรพยายามช่วย

ลดความกระวนกระวายใจในการเรียนของเด็ก โดยการจัดทำบทเรียนให้เป็นการเรียนรู้มากกว่าการประเมินผล ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Wine (1971) ; Feltz (1982) ; Bandura (1986); Kent and Gibbons(1987)และ Smith(1989)(อ้างถึงใน ธานีธา สุวรรณนิตย์, 2533) ที่กล่าวไว้ว่า ความวิตกกังวลมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของบุคคล บุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงจะนึกถึงแต่ข้อบกพร่องของตนเองมากกว่าสนใจงานที่ทํา การที่บุคคลทํางานไม่สำเร็จจะทำให้รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ เกิดความคาดหวังว่าตนเองมีความสามารถในการทํางานต่ำ บุคคลประสบความสำเร็จ ย่อมจะทำให้บุคคลนั้นรับรู้ว่าคุณเองมีความสามารถ ความวิตกกังวลจะลดลง และมีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น

6. นักเรียนร้อยละ 73 เมื่อตั้งความคาดหวัง หรือประเมินความสามารถของตนเองแล้วสามารถทําได้ตามนั้นจะมีความตั้งใจเล่าเรียนมากขึ้น ซึ่ง Bandura(1977)และ Feather (1979) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การที่บุคคลตั้งเป้าหมายด้วยตนเอง ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะทําให้บรรลุได้ตามที่ตั้งความคาดหวังไว้ ซึ่งนับว่ามีส่วนที่ทําให้ได้พัฒนาทักษะทางการเรียน และความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น ดังนั้นการที่นักเรียนได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนด้วยตนเอง จึงมีความสำคัญต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนประสบความสำเร็จบ่อยครั้ง ย่อมทําให้นักเรียนร้อยละ 70 มีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองมากขึ้น ในทางกลับส่วนกัน ด้านที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จในการทํางาน ซึ่งเป็นประสบการณ์เดิมที่ผ่านมา มีความสำคัญต่อการพัฒนาความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียน ในการวิจัยของ สิริวิวรรค์ อัสกุล(2528) และ ธานีธา สุวรรณนิตย์(2533) พบว่านักเรียนที่เรียนดีกว่าเพื่อน ๆ นั้น จะสามารถระบุสาเหตุการมีผลงานดีว่ามาจากความสามารถของตนเอง และคาดหวังความสำเร็จในการทํางานครั้งต่อไป ถ้าได้ผลงานดีเด่นอีก ก็จะยิ่งทําให้มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตน ถึงแม้ว่าบางครั้งจะไม่ประสบความสำเร็จก็คิดว่าขาดความพยายามแต่ยังคงมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองอยู่ ซึ่งต่างกับความคิดของของนักเรียนที่เรียนต่ำกว่าเพื่อน ๆ ในระดับเดียวกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการรับรู้ และเชื่อมั่นในความสามารถของนักเรียนในการทํางานด้านต่าง ๆ ที่ผ่านมาเป็นข้อมูลสำคัญที่ทําให้ระดับความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถในการทํางานของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

7. นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเองนั้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 18 ครั้ง นักเรียนร้อยละ 70 มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองมากขึ้น และนักเรียนร้อยละ 73 ตั้งใจเรียนด้วยความสนุกสนาน มีความสุขและชื่นชมในผลงานที่ได้รับจากความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง

8. จากการสังเกตการร่วมกิจกรรมทุกครั้ง และจากการเขียนแสดงความรู้สึกหลังเรียนการสอนทั้ง 18 ครั้งของกลุ่มทดลอง นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจที่ได้เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง เพราะว่าได้เรียนด้วยความสามารถของตนเอง ได้รับกิจกรรมที่สนุกสนาน ได้รับการกระตุ้นให้กำลังใจจากผู้วิจัยอยู่เสมอตลอดเวลาเรียนทั้ง 3 คาบ และที่สำคัญที่สุดต้องการจะพัฒนาความสามารถของตนเองด้วยวิธีการที่ได้รับทราบผลการเรียนทันที

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนตามความคาดหวังของตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากคะแนนการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ ก่อนการทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 20.53 แต่หลังการทดลองได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น เป็น 31.23 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน 10.70 หรือในระดับที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนนักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านตามแผนการสอนปกติ ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 20.67 และหลังการทดลอง ได้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น เป็น 27.13 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนอ่านตามแผนการสอนปกติ ซึ่งผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ เป็นผลจากการได้รับการสอนตามแนวคิดของ Feather ที่ผู้วิจัยได้นำมาดัดแปลงเป็นขั้นตอนการสอน ทั้ง 4 ขั้น ดังนี้คือ

1. ขั้นครูกระตุ้นโดยให้นักเรียนตั้งความคาดหวังในการเรียนแต่ละครั้งด้วยตนเอง
2. ขั้นครูกระตุ้นโดยสร้างบทอ่านให้นักเรียนอ่านที่เหมาะสมกับวัยและความต้องการของผู้เรียน
3. ขั้นครูกระตุ้นโดยการทดสอบย่อย โดยการซักถามเรื่องราวในบทอ่านแต่ละตอนที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว และกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นต่อบทอ่านในตอนต่อไป

4. ชั้นครูกระตุ้นโดยการใช้ข้อมูลย้อนกลับทันที เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะฝึกอ่านต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้อภิปรายดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่าขั้นตอนการสอนโดยใช้วิธีการสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเองนั้น ครูอาจนำไปใช้ในการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ตามระดับความสามารถของนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. การสอนทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ โดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนจึงควรนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนต่อไป
2. การเรียนการสอนที่ดีนั้นผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความสบายใจ สนุกสนานในการแสดงออก เพื่อได้พัฒนาความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนได้ตามศักยภาพที่มีอยู่แตกต่างกันนั้นให้ได้มากที่สุด
3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับประถมศึกษาทุกคน ควรศึกษา ค้นคว้าหาวิธีสอนใหม่ ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของกลุ่มประสบการณ์การเรียนรู้อันสูงขึ้น และวัยของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาถึงผลของการใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ในการสอนภาษาไทยด้านทักษะการฟัง พูด และเขียน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลของวิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง ในกลุ่มประสบการณ์ และระดับชั้นอื่น
3. ควรศึกษาความคงอยู่ของความสามารถทางการอ่านภาษาไทย โดยใช้วิธีสอนตามแนวการกระตุ้นให้เด็กเรียนตามความคาดหวังของตนเอง